

HVA MÅ GJØRES

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund

Bruker - det er jeg

«Brukerstyring» gjelder bare så lenge hovedstyreformann Nordang er enig med Studenttinget. Dette ble helt klart på et møte i Studenttinget i Oslo 28. februar.

Som kjent er Samskipnaden i Oslo styrt etter et prinsipp som i festtaler kalles «brukerstyring». Formelt betyr det at Studenttinget velger flertallet av styrerepresentantene og at disse er underlagt Studenttingets vedtak.

28. februar ble det etter forslag fra Progressiv Front vedtatt med klart flertall at bokhandelen skulle gjeninnføre studentrabatten på utenlandske bøker. En rabatt som

var falt bort ved årsskiftet.

Hvoretter herr Nordang tar ordet og erklærer at han naturligvis ikke kan følge Studenttingets vedtak. Han var nemlig uenig. Han ville i stedet ta opp saken på nytt på neste møte.

Uka etterpå ble det klart at saken ikke kommer opp på neste møte. Nordang har nemlig funnet ut at det må foretas en masse undersøkelser og utredninger og hentes inn 23 uttalelser. Så studentrabatten får vi neppe tilbake, selv om Studenttinget har vedtatt det.

Landsmøter

I løpet av mars gjennomføres det landsmøter i fire viktige studentinteresseorganisasjoner. Først ute var Fellesrådet for Sosialskolestudentene, som hadde landsmøte i tida 7.—9. mars. Deretter følger Landslaget for Norske Lærersko-

lestuder som samles på Kring-sjø i Oslo 17.—19. mars. Norsk Studentunion (se egen artikkel), og Distrikthøgskolenes Landsforbund avslutter så runden i dagene 20.—22. mars.

Grønt Gras stemmer på konservative

Grønt Gras, som ved fine anledninger hevder å være anti-kapitalistisk, har slått til på nytt:

Ved avstemningen om ny Studenttingsleder i Bergen like over jul, stemte et par representanter for Grønt Gras på BKSFs formannskandidat mot Sosialistisk Fronts.

På denne måten sørget Grønt Gras for at Bergen Konservative

Studentforening nå har Studenttingslederen. Valget var nemlig så jevnt.

Grønt Gras' merke er rødt/grønt/svart: «Hvilke sosialister stemmer Høyre, hvilke populist stemmer Høyre, hvilke anarkister stemmer Høyre.» spurte studentavisa «StudVest» etter valget.

Nr. 3 - mars 1980

Postboks 2072 Grunerløkka

Oslo 5

Krigen er ikke kald

Nei til ny kald krig. Dette er blitt SV-ledelsens redningsplanke etter Afghanistan. I stedet for å rette kampen mot Sovjets okkupasjon av dette tidligere så ukjente fjell-landet, bruker SV-ledelsen all tid og alle krefter på å bekjempe dem som tar avstand fra Sovjets aggresjon.

Og konsekvent hopper de over hvem som faktisk fører krig. I Afghanistan i dag kjemper tusenvis av motstandstropper mot sovjetiske tanks og helikoptre. I det dette skrives ser det ut til at Sovjet er i gang med en opptapping. Landsbyer bombes vekk fra kartet, i Kabul ble tusener massakrert som represalier etter opprøret i februar.

Dette sier SV-lederne lite om. I stedet snakker de om faren for en ny kald krig. For det første: Vi er for skarpe reaksjoner når det retter seg mot en makt som okkuperer naboland og skyter motstandsfolk. Skulle ikke solidaritetsbevegelsen for Vietnam stille krav MOT USA? Vi mener at det faktisk er gunstig for folket i Afghanistan at USA stopper teknologiekporten til Sovjet, en teknologi som bl.a. kan brukes til enda mer raffinerte måter å ut-

rydde geriljaen på. Vi er for boikott av Moskva-OL fordi det vil gi regimet et alvorlig prestisjenederlag og fordi det vil være svært vanskelig å bortforklare overfor det sovjetiske folket.

KALD KRIG ELLER VIRKELIG?

For det andre: «Ny Tid» & Co framstiller det som om en kald krig er det verste som kan skje. Faktum er at vi til de grader foretrekker en kald krig framfor en

virkelig krig. Kan en internasjonal kampanje mot Sovjet bremse krigshisserne i Kreml en smule, er det svært gunstig, tilmed for Blindern-studenter og SV-skribenter.

For det tredje: Den kalde krigen i femtiåra var ikke først og fremst retta mot Sovjet. Den var retta mot *sosialismen*. Det ga seg utslag både i de vanvittige propagandaangrepene på den dengang sosialistiske østblokken. Og den retta seg særlig mot kommunistisk og sosialistisk opposisjon innafor de enkelte vestlige landa. Det er Gerhardssens Kråkerøytale (der han oppfordra til allmenn kamp mot kommunister) og McCarthys følger av alt fra liberale til anarkister, som karakteriserer 50-åras kalde krig.

Idag finnes det bare en mulighet for en slik hets mot progressive. Det er at venstresida *ikke* aktivt støtter motstanden i Afghanistan og motstanden mot Sovjet internasjonalt. Da vil høyresida innkassere hele «gevinsten», og progressive sett på som for-

svarere av okkupasjon og undertrykking. Dette har bl.a. eksilpolitikeren Jiri Pelikan understreket. Han var radiosjef i Tsjekkoslovakia under Dubcek.

STØTTE TIL MOTSTANDEN

SV-ledelsen har aldri gitt noen støtte til motstandskampen. Tvertimot. I siste nummer av Studentforum omtaler Finn Skårderud motstandsbevegelsen i termer som den reaksjonære muslimske geriljaen osv.

Dette gjenspeiler både SVs paniske redsel for å angripe Sovjet og at SV ikke har begrepet at når et land blir overfalt av et annet er det spørsmålet om nasjonal sjølstendighet som blir satt i fokus. Kampen for den nasjonale uavhengighet i Afghanistan i dag representeres i første rekke av den muslimske geriljaen. Man kan like det eller ikke, men det finnes bare en måte å støtte det afghanske folket på. Og det er å støtte den muslimske geriljaen.

Bredside mot studentpampene

«Studentpolitikere — revolusjonære fantasier som springer på gaten for et godt ord. Ja, slik forestiller ofte godfolk seg studenter. Men la oss ta en titt på virkeligheten. De studentpolitikere som sitter i Student-samskipnadens styre lager i alle fall ikke meget bråk. Snarere tvert om — er det noe de forsøker så er det å hindre bråk».

«Brukerstyring, kaller man det. I virkeligheten er den vanlige students forhold til dette frustrasjon. Innflydelse har de neppe.»

Dette sto å lese i Morgenbladet 29. februar i år. Journalisten bak to meget kritiske artikler om Studentsamskipnaden i Oslo er Kåre Verpe. Han har i flere år vært en av de mest kjente konservative på Universitetet i Oslo, og var bl.a. høsten 1975 DKSFs formannskandidat i Studentersamfunnet.

Studentsamskipnaden i Oslo er som kjent «brakerstyrt». Dette betyr at studentene (gjennom Studenttinget) velger et flertall av medlemmene i Hovedstyret.

Verpes hovedpoeng i artiklene er at studentrepresentantene i styret og Samskipnadens mange andre organer blir fanger av systemet, at de mister kontakten med vanlige studenter og at «meget tyder på at enkelte studentpolitikere identifiserer seg mer med ledelsen enn med studentene».

Kort sagt: Verpe gjentar den kritikken progressive i ti år har reist mot de ledende studentpamper i Samskipnaden. Verpes kritikk er oppsiktsvekkende, ikke minst fordi den i høy grad rammer hans partifeller i DKSF. De konservative har nemlig den største gruppa på Studenttinget og er godt representert i styrer og råd, bl.a. har de et av medlemmene i Hovedstyret, Knut Sørli.

MISNØYE

Verpe slår fast at nøkkelstillingene er fylt opp av konservative, moderate, populistiske og sosialdemokrater. (dvs. representanter fra DKSF, Grønt Gras og AUF). Så fortsetter han: «Men blant politisk aktive som ikke har slike «pampestillinger» er det nesten tverrpolitisk enighet om at det ikke akkurat er studentenes interesser de arbeider for. Vi snakket både med konservative og sosialister på «grunnplanet». De var heller fortørnet. Dørlig mat, høye kantinepriser, høye boligpriser osv. Det setter ikke studentpolitikere i et flatterende lys.»

ENIGHET

Verpe bruker en del plass på å vise at det ikke finnes noen politisk uenighet blant pampene, og at det er svært lenge siden det var noen konflikt mellom studentrepresentantene og administrasjonen. Likedan påpeker han at de ansatte har fått en slags vettorett i Samskipnaden. «På tross av åpenbare interessekonflikter med de ansatte, er denne tilslørt».

En av grunnene til den manglende uenighet mellom pampene

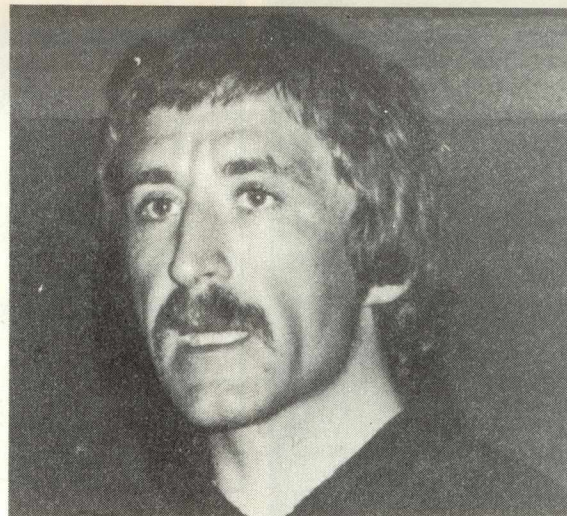
BILDENE: Kåre Verpe (under) med skarp lut mot studentpamper i hovedstyret (over).

og ledelsen er at ledelsen har innsikt og kunnskap i det de driver med, mens studentene er amatører. De har ganske enkelt ikke noe å stille opp mot direktørene, hevder Verpe.

LØNNINGER

Til slutt skriver Kåre Verpe at studentpampene, gjennom at de blir heltidsansatte politikere, mister kontakten med vanlige studenter. Resultatet er dårlig kommunikasjon og at representantene mer blir ansatte enn studenter.

Gjennom den febrilske aktiviteten mot husleieaksjonene, ble studentpampene helt isolert blant beboerne på studentbyene. Verpes angrep fra «høyre» setter pampene i en enda mer beklemt stilling.

Forsøk på å presse NSU økonomisk

Norsk Studentunion avholder sitt 16. landsting i dagene 20.—22. mars. Også i år vil den SV-dominerte Sosialistisk Front ha rent flertall. Etter det HMG kjenner til, vil ca. 2/3 av delegatene tilhøre denne gruppa. Resten av representantene er jevnt fordelt mellom konservative, Grønt Gras og Progressiv Front.

En av de viktigste sakene som vil bli behandlet på Landstinget, er angrepene på NSU som organisasjon. Samskipnadene i Norge har satt i gang noe som ser ut som et koordinert angrep på Studentunionen. De har sagt opp de økonomiske avtalene med NSU, noe som betyr at organisasjonen kan risikere å bli stående uten penger.

NSU har kollektivt medlemskap og medlemsavgiften betales gjennom semesteravgiften som disponeres av Studentsamskipnadene. Etter hvert ser det ut til at Samskipnadsledelsene har fått noe

kalde føtter, og det er nå fra enkelte presisert at oppsigelsene av avtaler bare gjelder en justering.

URNEVALG

Et av hovedankepunktene mot NSU fra Samskipnads-hold er at NSU-delegatene ikke velges ved urnevalg. Dette er til dels feil, for mange kretser velger nemlig ved urnevalg. Reglene til NSU slår fast at kretsene sjøl velger avstemningsform. Vi gir vår fulle tilslutning til det prinsippet. Det blir viktig å avvise alle forsøk på å bruke økonomien som pressmiddel for å få NSU til å

endre valgordning.

SEKRETARIAT

En annen sak er forsøkene på å opprette et eget landsomfattende sekretariat for Samskipnadene. Dette sekretariatet skal forhandle med myndighetene om studiefinansiering. Støtte til Samskipnadene osv.

Dette sekretariatet er opplagt ment å være et alternativ til NSU og et forsøk på å danne en ny interesseorganisasjon.

KONSERVATIVE

Bak disse angrepene på NSU

står folk som Wilhelm Haaland, styreformann i Bergen og Alf Lande, studenttingleder i Oslo. De konservative slutter fullt opp om korstoget og gjorde det helt klart på Studenttinget i Oslo at de kunne tenke seg å stoppe den økonomiske støtten til NSU.

Vi er sjølsagt ikke enig i den politiske linja Sosialistisk Front driver NSU etter, men vi vil sammen med dem forsvare NSU mot disse angrepene.

— Hvis den nye ledelsen i den konservative tendensen vi ser idag, legger et solidt grunnlag for framgang for Norge, så har vi et merke har alltid vært at vi har vært i Afghanistan. — Jeg var skeptisk til helt til Afghanistan. — A le en viktig rolle i en norsk

Dette er noen av de synene som kommer med i det nye programmet som har snakket med Magda i tredje landsmøtet i NKS. holdes før sommeren. So sten 2 meter høye historier av NKS offentlige talsmenn i møte i 1977. Jørn er nå faga og tar farvel med NKS for å dra til Finnmark som

— En av de viktigste diskusjonene i forbundet i perioden har dreid seg om vi skulle være allmenn-politisk innrettet eller om vi først og fremst skulle være et studentforbund med hovedvekten på studentpolitisk arbeid. Gjennom diskusjonen har vi kommet til at vår hovedoppgave må være å utvikle en særegen studentpolitikk.

— Og nå syns jeg vi er kommet et stykke på vei. Vi har laget en bok om interessekamp og fagkritikk som inneholder mye, både erfaringer fra 12 års studentkamp og konkrete analyser. Dessuten skal vi på Landsmøtet behandle et handlingsprogram som skal uttrykke vår oppfatning på en rekke konkrete saker.

— Men det er ikke nok å lage analyser og bøker?

— Nei, men vår mer konkrete studentpolitikk har brakt oss på offensiven. Flere steder har f.eks. våre folk stått i spissen for husleieaksjonene i vinter. Disse aksjonene hadde ikke på langt

en følger opp den posi-
idag, er det et godt
g for NKS. Vårt vare-
at vi får ting til å skje.
til militærbevilgninger
Arbeiderråd kan spil-
orsk sosialisme.

synspunkter Jørn Mag-
dette intervjuet. HMG
gdahl i anledning det
S. Landsmøtet skal av-
Som kjent har den ne-
torestudenten vært en
menn siden siste lands-
å ferdig med utdanning-
KS på dette landsmøtet
som lærer.

nær blitt så aktive og omfattende
uten NKS.

FAGKRITIKK

— Og i løpet av de siste tre dage-
ne ble det her i Oslo startet tre
fagkritiske tiltak der vi har hatt
en eller flere fingre med. En mø-
terekke på SV-fakultetet ble åp-
net med et svært møte omkring
Reitgjerdet og psykiatri. 300 stu-
denter møtte opp. «Medisinsk
Fagkritikk 78» arrangerte et mø-
te om sovjetisk «psykiatri» med
den kjente Jurij Novikov som
innleder. Han har tidligere vært
overlege ved et psykiatrisk syke-
hus i Sovjet.

— Det siste tiltaket er en semi-
narrekke om historisk materialis-
me på Historisk Institutt. Kort
sagt: Det skjer ting. Mi-
bevegelsens varemerke har alltid
vært initiativer, aktivitet og
praktiske resultater. Vi er nå i
ferd med å komme tilbake til
gamle taktik.

VETERAN

Jørn Magdahl hører sjøl til vete-

ranene. Født og oppvokst på
Nøtterøy. Jørn kom til mi-
bevegelsen gjennom den revolusjonære opposisjonen i AUF.
Han var sjøl på det landsmøtet
der Ola Teigen trakk seg («Kron-
prinsen»). Mest kjent ble han
kanskje som Rød Fronts for-
mannskandidat i det svære opp-
gjøret med SV i Studentersam-
funnet i Oslo i 1976. Han påstår
sjøl at han skrev 53 innlegg til de-
battene den høsten. Rød Front
vant forøvrig valget klart.

FORSVAR

En av de store diskusjonene i mi-
bevegelsen i fjor dreide seg om
militærpolitikk.

— Jeg var litt skeptisk til mili-
tærbevilgninger helt fram til
overfallet på Afghanistan, for-
teller Jørn.

— Men jeg mener at min mot-
stand mot bevilgninger bunnet i
at jeg sterkt undervurderte faren
for krig. Jeg innså ikke alvoret i
situasjonen. Så lenge spørsmålet
bare er hypotetisk er det lett å
henvise til den — riktige — ana-

lysen at forsvaret retter seg inno-
ver mot folket.

Men få vil vel idag hevde at det
var feil å gå inn for forsvarsbe-
vilgninger i 1937. Så da Sovjet
regelrett okkuperte Afghanistan
ble det mye enklere å ta stilling.

Afghanistan viser dessuten
hvor latterlig den norske for-
svarsplanen er. Skulle Sovjet ønske
å okkupere Norge, kommer
de ikke rullende nordfra. De
kommer tvertimot med fly og he-
likoptre og marine og lander en
plass i nærheten av Oslo og and-
re sentra. Konsekvensen av det-
te må bli en total omlegging av
Norges forsvarsstrategi. Vi må
ha et forsvar av Sør-Norge, skik-
kelig forsvar mot flyangrep.
Dessuten krever vi en skikkelig
beskyttelse av sivilbefolkninga.

SOSIALISMEN

— Alle sosialistiske revolusjoner
til nå har skjedd i tilbakebyggende
land, der de viktigste spørsmåle-
ne på dagsorden har vært: Sult,
fattigdom, sykdom, analfabetis-
me. Men i Norge er slike proble-

mer til dels løst. Hvilken oppga-
ve har sosialismen i Norge?

— Først: De undertrykte i den
tredje verden idag kjemper for
sosialismen fordi fornedrelsen og
fattigdommen tvinger dem til
det. Derimot framstår ikke sosia-
lismen som en nødvendighet i
Norge idag. Derfor blir det hel-
ler ikke sosialisme på kort sikt.

— Men det betyr ikke at ikke
sosialismen er nødvendig. F.eks.
er det bare sosialismen som kan
gjøre slutt på krigen. I dag er den
imperialistiske rivaliseringen i
ferd med å gli mot det store smel-
let. Skjer det, tror jeg sosialis-
men vil framstå som en nødven-
dighet over hele verden.

— La meg også ta eksemplet
datarevolusjonen. Som en ek-
strem situasjon kan vi tenke oss
at kapitalismens svar på denne
revolusjonen er: Trygdete ar-
beidsløse som sitter foran TV-
skjermen med tåpelige elektroni-
ske spill. Hver i sin isolerte leilig-
het. Sosialismen vil derimot kun-
ne bruke datarevolusjonen til å
frigjøre mennesker fra slitsomt
og monotont arbeid. Under sosi-
alismen vil slike tekniske nyvin-
ninger kunne gi menneskene en
mer meningsfylt tilværelse.

— For den grunnleggende for-
skjellen mellom sosialisme og ka-
pitalisme er fortsatt hvorvidt
produksjonen foregår for å til-
fredsstille folkets behov og inter-
esser eller for å tjene mest mulig
penger. Og det gjelder like fullt i
Norge idag.

— Et annet viktig aspekt er de-
mokratiet. Idag tror jeg svært
mange mennesker føler en sterk
avmakt overfor det som skjer
med dem sjøl og omgivelsene.
Både fordi mye gjøres uforståe-
lig og vanskelig og fordi folk
simplenthen ikke har noe de skulle
sagt. Folk føler seg umyndig-
gjort. Og dette spørsmålet blir
ikke løst om folk får mer fritid
og noe bedre råd, sjøl om det er
viktig nok.

— Under sosialismen vil fol-
ket sjøl på alle plan bli trukket
med i avgjørelsen. Dette vil fri-
gjøre krefter som allerede i dag
finnes. F.eks. har arbeiderklas-
sen et vell av kunnskaper om
produksjonsprosesser og fa-
brikkdirift. Men det vil også kre-
ve noe av menneskene, de må bli
mer politiske og ta større ansvar
for samfunnets fellesproblemer.

— Et viktig problem i vår teori
og i de sosialistiske samfunnene
vi har sett, er at det ikke finnes
sterke nok maktorganer utafor

og organisatorisk uavhengig av
partiet. Det er helt nødvendig
med et parti for å lede revolusjo-
nen og oppbygginga av av sosia-
lismen.

— Men i et land som Norge,
der arbeiderklassens kunnskaps-
nivå ligger svært høyt og de de-
mokratiske tradisjonene er helt
andre enn i Kina, må arbeider-
klassen mer direkte ha makta.
Jeg kunne tenke meg en form for
arbeiderråd f.eks. Men formene
for proletariats diktatur er det
vanskelig å si noe om på for-
hånd.

SV

— Hvorfor skal studenter bli
med i NKS? Er ikke SV/Sosiali-
stisk Front like bra?

— Riktignok har SVere på
Universitetet og skoler på noen
områder en bedre politikk enn
SV sentralt. Og riktignok har vi
et bra samarbeid med dem f.eks.
i husleiestreikene.

— Men det er ganske store
forskjeller mellom SV og oss.
Bare noen momenter her:

— På utenrikspolitiske spørs-
mål er det avgjørende forskjeller
i synet på Sovjet. Når Sovjet
bomber Eritrea, advarer SV mot
arabisk reaksjon. Når Sovjet
bomber Afghanistan, advarer
SV mot ny kald krig fra USA.
Uansett hvilken av de mange SV-
teorier om Sovjet vi velger, har
de neddyssinga av Sovjets over-
grep som felles kjerne. SV gir
dessuten sin fulle støtte til Viet-
nams forsøk på utryddelse av
Khmer-folket. Det er klart at in-
gen som ønsker å stille seg soli-
darisk med de mange frigjørings-
bevegelsene som i dag kjemper
mot Sovjet, kan støtte et slikt
parti.

— Dessuten er vi i NKS for en
sosialistisk revolusjon. Mens
Berge Furre har gitt helt feilakti-
ge svar på det viktige spørsmålet
om «sosialisme på norsk». Fur-
res oppskrift er en blanding av
Arbeiderpartiet og utopistene før
Marx. Strategien er klassisk re-
formistisk: Strotingsflertall og
statsovertakelse.

Sier cand.philol. Magdahl som
forøvrig skrev hovedoppgave om
Arbeiderpartiet i 20-åra og gjorde
det bra selv om han var helt
uenig med veilederen om hva Ar-
beiderpartiet sto for på den tida.
Veilederen var nemlig SVer.

K.

BILDET: Jørn Magdahl i kjent positur foran et
disig Blindern. Med »Materialisten» i høyre hånd.

1500 i husleiestreik i Bergen:

— Husleiestreikene var svært vellykket og ga seier, understreker Kjell Jarle Høyheim. Som medlem av aksjonskomiteen og en av studentrepresentantene i Samskipnadens styre, sto han med begge beina midt i aksjonen. Vi spurte hvordan han som NKSer vurderer det som skjedde.

— For det første oppnådde vi svært mye i forhold til opinionen. Vi fikk gjennomslag i pressa for våre standpunkter vi fikk en enorm støtte til kravene om en bedret studentøkonomi. Dessuten har vi fått konkrete løfter fra ansvarlig hold om tilleggsbevilgninger. Og jeg vil meget sterkt understreke at enhver økning fra høsten kommer som et resultat av aksjonene. Og uansett dramatikken og konfrontasjonen med Samskipnaden, aksjonene var rettet mot Staten og for kravet om tilleggsbevilgninger.

DRAMATIKK

Det var som kjent i Bergen husleiestreikene fikk størst omfang og var mest dramatiske. Klimaks ble nådd i slutten av februar da Samskipnaden koblet ut strøm, varmtvann og oppvarming på Fantoft og Alrek. Mannen bak dette var formannen i Samskipnadens styre, advokaten Wilhelm Haaland, som er Kirke- og Undervisningsdepartementets representant i styret.

Da kampen var som hardest, var det daglige punktdemonstrasjoner med opptil 600 deltakere. Enda flere var det på et allmøte på Fantoft, der det bor 1100 studenter. I alt bor det ca. 2000 studenter på studentbyene i Bergen. 1500 av disse deltok i husleiestreiken.

— Vi sto samlet gjennom hele aksjonen, sier Kjell Jarle Høyheim. — Alle fire studentbyene var med, oppslutningen altså 74%. Det var ingen tegn til splittelse. Videre greide vi å holde sammen på tross av trusler om strømutfall. Og da Fantoft og Alrek ble mørkelagt, var det

SEIER

ingen som ga opp. Tvert i mot: Jeg tror studentene ble mer sammenstilt i løpet av de to døgnene.

— I forholdet til Samskipnaden oppnådde vi to viktige seire. Mørklegginga, som forøvrig var godkjent av departementet, ble erklært ulovlig av Namsretten. Dessuten skal vi betale gammel leie i februar og mars. Vi fikk utsettelse for husleieøkninga to måneder.

— Hvorfor er det så stor interesse og kampvilje i Bergen?

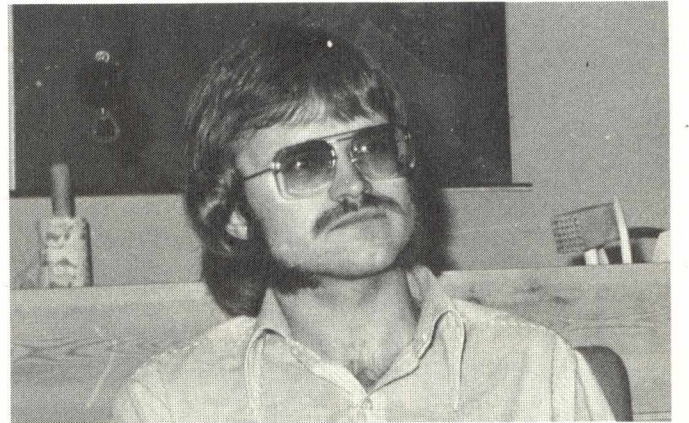
— Det er ikke godt å si, men jeg tror tre forhold kan bety noe. For det første har vi hatt en gammel husleiestreik gående i 3–4 år her. Det betyr bl.a. at det fantes et ferdig utbygd kontaktnett. Og dessuten har streiken vist at det

nytter å kjempe.

For det andre er det klart at Haaland gir oss mange poenger. Hans opptreden sveiser studentene sammen.

— Og for det tredje har vi ikke den forvirrende «brukerstyringa». Studentene er i mindretall i Samskipnadens styre, og det gjør det umulig å spre myten om at studentene sjøl styrer bedriften. Vi har gjennom flere år kunnet vise at Samskipnaden er en monopolbedrift som baserer sin økonomi utelukkende på studentenes lommebok. Og at Staten nekter å påta seg ansvaret for studentvelferden.

Studentene hadde flertall i Samskipnadsstyret fram til 1975. Da grep Staten inn etter at stu-

Bildet: Kjell Jarle Høyheim.

dentflertallet hadde nektet å legge på prisene og i stedet hadde budsjettert med underskudd.

— De andre politiske gruppingene?

— Først: Det var positivt at alle, inkludert de konservative, i utgangspunktet støttet aksjonene. Men på slutten fikk vi se at BKSFs støtte var svært betinget. Midt under strømutfallene rykket de ut og oppfordret til å nedlegge aksjonen. Det fikk ingen som helst oppslutning, men

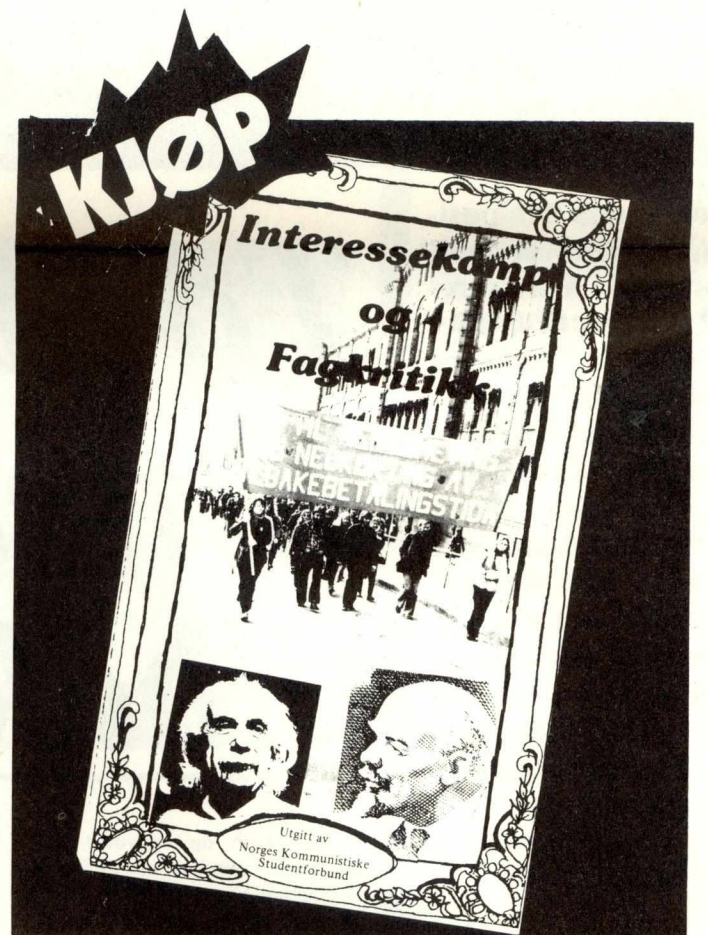
var opplagt et splittelsesforsøk.

— Etter at streiken ble avblåst har de spredd en løpeseddel om at BKSF ønsket å nedlegge aksjonen 14 dager før aksjonskomiteen. Men å gi seg i den situasjonen ville vært et stort nederlag. Det ville vært å gi seg for press.

— Tilslutt, sier Høyheim. — Aksjonene har vist at påstandene om høyrebølge i det minste har vært en sannhet med svært store modifikasjoner.

Bildet: —På med lyset! ropte studentbarna i Samskipnadens lokaler.

Hva Må Gjøres

Som en prøveordning blir «Hva Må Gjøres» nå utgitt som gratisflak en gang i måneden.

Redaksjonens hovedproblem er at stoffet har lett for å bli for Oslo-orientert. Den beste måten å løse dette på, er at folk ellers i landet skriver til oss: Reportasjer, intervjuer, tips osv.

Et annet stort problem er nynorskprosenten. Hittil i år har den vært 0. Redaksjonen vil sette mye inn på en radikal bedring av dette.

Adressen vår er: Hva Må Gjøres, Boks 2071, Grünerløkka, Oslo 5.

Studentene er ikke gått i hi

Fem år er gått siden den forrige store husleieaksjonen på studentbyen i Oslo. Høyrevind, studiepress og generelle passivitetstendenser til tross — studentene har vist at de fortsatt er i stand til å reise store aksjoner. Dette er vel den viktigste oppsummering vi kan gjøre av husleieaksjonene.

De resultatene som er kommet fra Kirke- og Undervisningsdepartementet er ene og alene betinget av aksjonene. Dette har selv studenttingsledelsen måttet erkjenne.

Tilleggsbevilgningene som er antydnet vil ikke foreligge før i april. Det var lite trolig at husleieboikottene ville holde seg på topp så lenge hva oppslutning og pressedekning angår. Aksjonskomiteen oppfordret derfor allmøtene til å nedlegge husleieboikotten for at aksjonene kunne gå over i andre former.

Boikotten har vært kort, men effektiv. Førde & Co har blitt presset til å vurdere tilleggsbevilgninger selv om vi ikke må sette vår lit til løfter derfra. Vi har fått mer positiv presseomtale for studentenes situasjon enn noen gang tidligere.

Men det viktigste av alt er at vi har klart å markere et ty-

delig skille mellom de som ivaretar studentenes interesser og de som ikke gjør det. Det er ikke hver dag at en gruppering som Grønt Gras klarer å markere seg med en så fullstendig ignorans i forhold til «grasrota» som de har gjort i denne saken. Bare Grønt Gras har fått sikret seg noen verv med framtidsmuligheter, mister de fort interessen for studentenes økonomiske og utdanningsmessige situasjon.

Ved Studenttingsvalgene er det derfor viktigere enn noen gang å vende Grønt Gras ryggen.

NKSer/Sogn